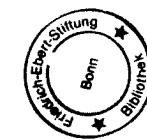

100 LET ŠKODOVKY

Fotografická soutěž

C 96 - 00651

Slovo úvodem

Co dělá Nadace Friedricha Eberta v České a Slovenské republice?

Naše století opakovány prožilo nejhorší hrůzné tragédie, mnohé z nich byly způsobeny jménem Německa a německou rukou. To platí také ve vztahu k bývalé Československé republice (CSR). Chceme proto přispět k tomu, aby se nyní mezi Německem a nově vznikajícími demokracemi ve střední a východní Evropě vyvinuly dobré sousedské vztahy. V této publikaci se mnohé týkají kolen auta, a proto mi při popisu činnosti naší nadace v České republice dovolte použít pojem ze světa techniky. Jsme slavitele mostů. Slavitele mostů mezi Německem a Českou republikou, resp. reformními státy střední a východní Evropy.

Noš vzdělávací programy jsou především naměřovány na politická sdružení, společenské svazy, vědecké a výzkumné ústavy a samozřejmě také na odbory. Tím chceme výjádřit, že podle nás musí tržní hospodářství vždy zahrnovat i přiměřené sociální rozmezí. Jsme přesvědčeni půvazní koncepte sociálního tržního hospodářství.

Nadace Friedricha Eberta a Škoda

V rámci kooperace s odborovými organizacemi má spolupráce s odboráři ve Škodě Mladá Boleslav již dlouhou a zároveň úspěšnou tradici. Již častokrát jsme organizaovali společné semináře – bud-

Co je Nadace Friedricha Eberta a co dělá?

Nadace Friedricha Eberta byla založena již v roce 1925 jako sbírka u hrobu Friedricha Eberta, významné vedoucí osobnosti německé sociální demokracie na počátku tohoto století a pozdějšího říšského prezidenta Výmarské republiky. V prvních letech byla nadace zakázána a rozbita. Ovšem již brzy po ukončení druhé světové války se naše nadace opět začala věnovat svým hlavním úkolům: podpoře vědeckého bádání a studentů a aktívni spolupráci při budování demokratické státnosti a veřejného života prostřednictvím vzdělávací práce s lidmi ze všech oblastí života. Tyto vzdělávací programy pro dospělé ovšem neprovádime doma ve Spolkové republice Německa (centrála naší nadace se nachází v Bonnu). Od svého zahájení v posledních letech se činnost Nadace Friedricha Eberta rostoucí měrou rozšiřovala do zahraničí. První stěžejní oblasti byly latinsko-americké země a Afrika. O něco později následovalo Španělsko a Portugalsko. Po úspěšných změnách roku 1989 naše nadace rovněž rozšířila objem a intenzitu činnosti v zemích střední a východní Evropy. Otevřeli jsme vlastní kanceláře ve Varšavě, Budapešti, Moskvě, Rize, Tallinu a v neposlední řadě v roce 1990 v Praze a v roce 1991 v Bratislavě. Celkem dnes Nadace Friedricha Eberta disponuje vlastními kancelářemi ve více než 75 zemích. Finanční prostředky pocházejí z rozpočtu různých německých ministerstev; tzn. od německých daňových poplatníků.

v Praze poř. v Mladé Boleslavě, nebo také ve spojení s exkurzemi na jiná stanoviště automobilových závodů v Německu, Rakousku nebo také ve Španělsku. Přitom se vědci a odboráři bavili o perspektivách a výzvách automobilového průmyslu.

Vždy se také zúčastnili zástupci managementu, kteří se často rovněž podíleli na více či méně ostrých diskusech. Chápeme se jako fórum všech zúčastněných stran. Právě v těch podnicích, ve kterých již je aktivní zahraniční německý kapitál, chceme aby stavitelé mohli přispívat k vytváření sociálního dialogu mezi managementem a zaměstnanci. Sociální dialog je důležitým předpokladem pro navázání moderních pracovních vztahů, které se vyzývají vzájemným akceptováním a na druhé straně schopnosti komunikovat. Zároveň je předpokladem naučit se resp. poslehnout svou roli.

Nadace Friedricha Eberta a fotografická soutěž „100 let automobilů Škoda v české (slovenské) rodině – 100 let téce o škodovku“

Když jsme se dozvěděli, že v roce 1995 bude podnik Škoda Mladá Boleslav slavit své firemní jubileum, začali jsme vzhledem k popsaným kontaktem uvažovat, jak bychom mohli i my přispět k tomuto výročí. Výsledkem našich snah byla fotografická soutěž „100 let automobilů Škoda v české (slovenské)

rodině – 100 let téce o škodovku“, kterou jsme vypsali v prvním pololetí roku 1995 společně s odborovou organizací Škody v několika českých i slovenských denících a týdenících. Oba si ně překonali naše očekávání. Do koncerala jsme dostali téměř 1000 fotografií. Zasláné fotografie nabízely bohatou paletu: od humoristicko-napodobného až po přesné zobrazení všedního dne.

Naše fotosoutěž se stala zároveň dokumentací českého a slovenského všedního života v posledních desetiletích bez toho, aby se zapletla do sítě ideologických pastí té doby. Samozřejmě chceme na základě této dokumentace vyjádřit i naše ocenění českého (slovenského) všedního dne, obzvláště pak lidí, kteří tyto všechny dny prožívali. Myslím si, že nezávislo německá instituce činná v České republice si to může v souvislosti s historickým vývojem dovolit.

Noše publikace rovněž naznačuje, jaký význam měla Škoda nejen v hospodářském vývoji, ale i v každodenním životě lidí v posledních 100 letech v českých zemích a na Slovensku. Tato úzká vazba mezi lidmi a podnikem byla mimo jiné předpokladem úspěchu firmy Škoda. Dnes stojí Škoda před novými velkými výzvami. Podnik a jeho zaměstnanci musí zvládnout restrukturalizaci, která je vyvolána transformací země a zároveň současnou celosvětovou změnou výrobních podmínek. Presto se ole orientace na světový trh může natrvalo udržet, jen když zároveň bude i nadále existovat a dále se rozvíjet propojenosť a identifikace s domácím trhem, hlavně pak zaměstnanců s podnikem.

Kdo byl v porotě naší fotografické soutěže?

Na podzim minulého roku se sešly mnohé významné osobnosti podniku o veřejného života, aby spoře vybraly nejlepší a nejoriginálnější fotografie. Naše porota se skládala z následujících osob:

Irena Budweiserová, jazz-soulová zpěvačka, „Spirituál Kvintet“
Milan Hrdlicka, bývalý ministr práce ČR v letech 1990–1992
Ludvík Kralma, předseda představenstva Škoda, a. a. s.
Volkhard Köhler, náměstek předsedy představenstva Škoda, a. a. s.
Antonín Panenka, bývalý mezinárodní fotbalový hvězda
Jaroslav Pavlásek, předseda podnikové rady KOVO ve Škoda, a. a. s.
Tono Stano, umělecký fotograf
Jan Uhlik, předseda OS KOVO
Pavel Žedníček, herec a moderátor.

Výsledek společné práce – výběr 35 nejhezčích a nejoriginálnějších fotografií – leží nyní před Vámi. Z nich bylo opětovně vybráno pět nejlepších fotografií.

Nadace Friedricha Eberta děkuje všem, kteří se zúčastnili naší fotografické soutěže.
Úspěch má vždy mnohé oči a matky

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří přispěli k úspěchu. Nejdříve děkuji těm, kteří do myšlenky uspořádat fotografickou soutěž vložili svého tvůrčího ducha. Mě díky patří všem, kteří poté umožnili popularizovat tu myšlenku. Samozřejmě se s díky obracím také na všechny, kteří se aktivně zúčastnili a poslali nám také fotografii. Dále bych chtěl poděkovat členům poroty, kteří nám věnovali svůj čas a provedli konečný výběr nejlepších a nejoriginálnějších fotografií. V neposlední řadě chci výslovně poděkovat našim spolupracovníkům, paní Ottii Fořentauerové, paní Danici Pražákové a paní Haně Valtové. Jejich angažovanost a přehled byly důležitou zárukou úspěchu naší akce.

Příběh naší fotografické soutěže „100 let automobilů Škoda v české (slovenské) rodině – 100 téce o škodovku“ ukazuje, že fantazie a tvůrčí schopnosti dokáží i za relativně skromných finančních prostředků vytvořit vysokou míru lidské aktivity. A právě v tom spoušť důležitý klíč pro úspěch v budoucnosti. Tokový úspěch přejeme podniku Škoda a především jeho zaměstnancům, jejich rodinám do dalších 100 let.

Dr. Klaus Pumberger,
Praha, v lednu 1996

Vyhodnocení naší fotosoutěže
25. září 1995, Letenský zámeček, Praha

S úsměvem ide všechno líp... (K. Pumberger, A. Panenka, J. Uhřík a i. Budweiserová)

To by nás zajímalo, co se po nás bude chít (J. Povšík, L. Kalma, I. Budweiserová)

Sousředěné pohledy porotců svědčí o snaze být co nejobjektivnější
(zleva L. Kalma, P. Žedníček, T. Slano, I. Budweiserová, V. Köhler, M. Horálek, Přihlíží O. Fořenbauerová)

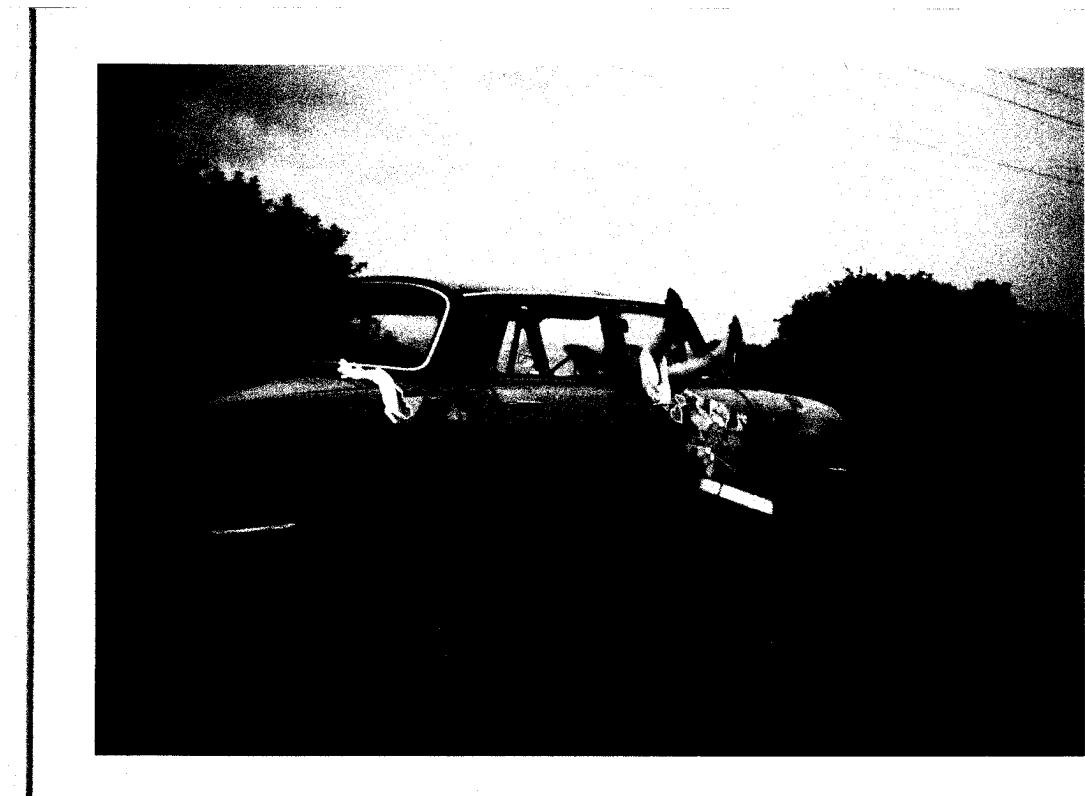
1. cena
Jaroslav Čípera, Mladá Boleslav, 1927
Takhle vypadá historie ...

2. cena
Miloslava Jarošová, Pardubice 1949
Nás rodinný vůz

3. cena
Ivan Křemeček, Včelary, 1995
Auto je to skvělé, ale poslední dobou zlobí pérování.

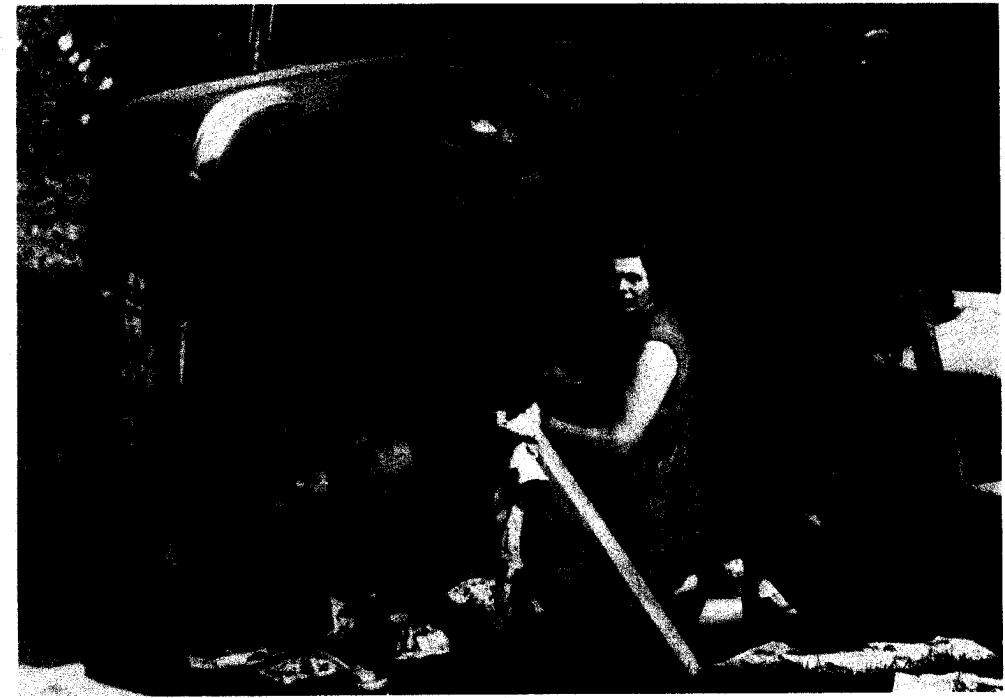
4. cena
Petr Drábek, Valašské Meziříčí, 1990
A takhle ladně vypadá okřídlený šíp.

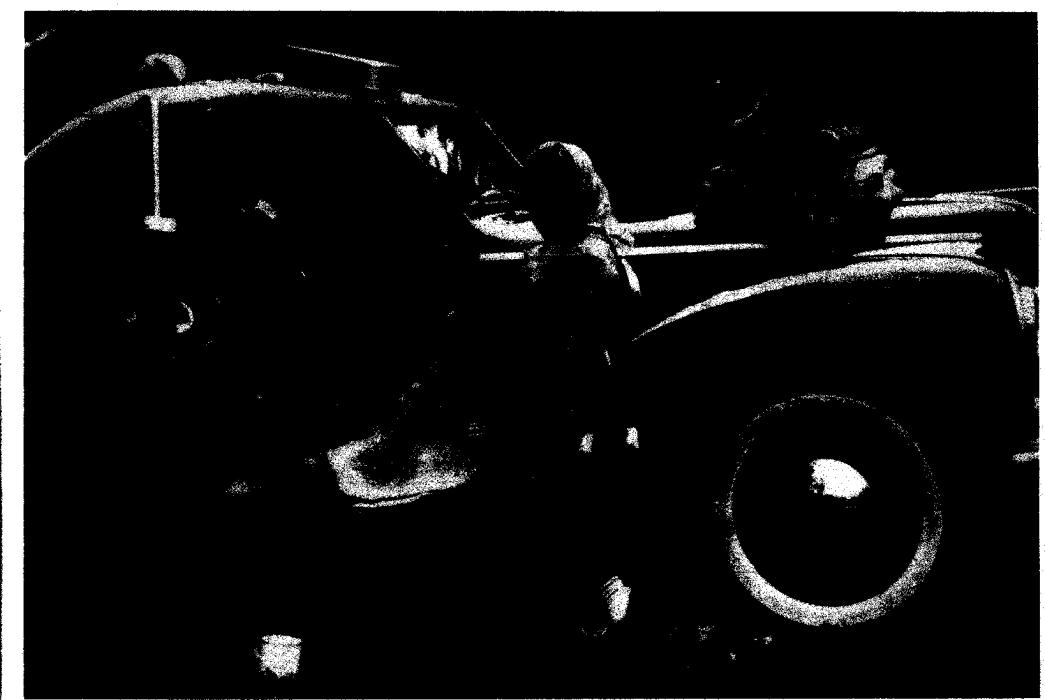
5. cena
Marie Hanáková, Olomouc, 1968
Tohle všechno že bylo v tom jednom autě?

Irena Linková, Vrchlabí, 1958
„Odprošuji svoji Lízinku (Š 100) za to, že musela jezdit ve slané břečce v zimě.“

Jiří Vlasák, Praha, 1961
Marná sláva, nejen u aut se musí krása neustále vylepšovat.

D. Miertušová, Liptovský Mikuláš, Slovensko, 1979
A tohle auto celou naší rodinu skutečně uvezlo.

Miloslav Kormunda, Litoměřice, 1937
Kdo tu chvíli odpočinku více potřebuje — my, anebo dědeček automobil?

Petr Skácel, Rájec-Jestřebí, 1995
Ve škodovce je nám měkoučko.

Rudolf Gucky, Ostrava, 1964
S felicií jsme prožili překrásné a nezapomenutelné chvíle.

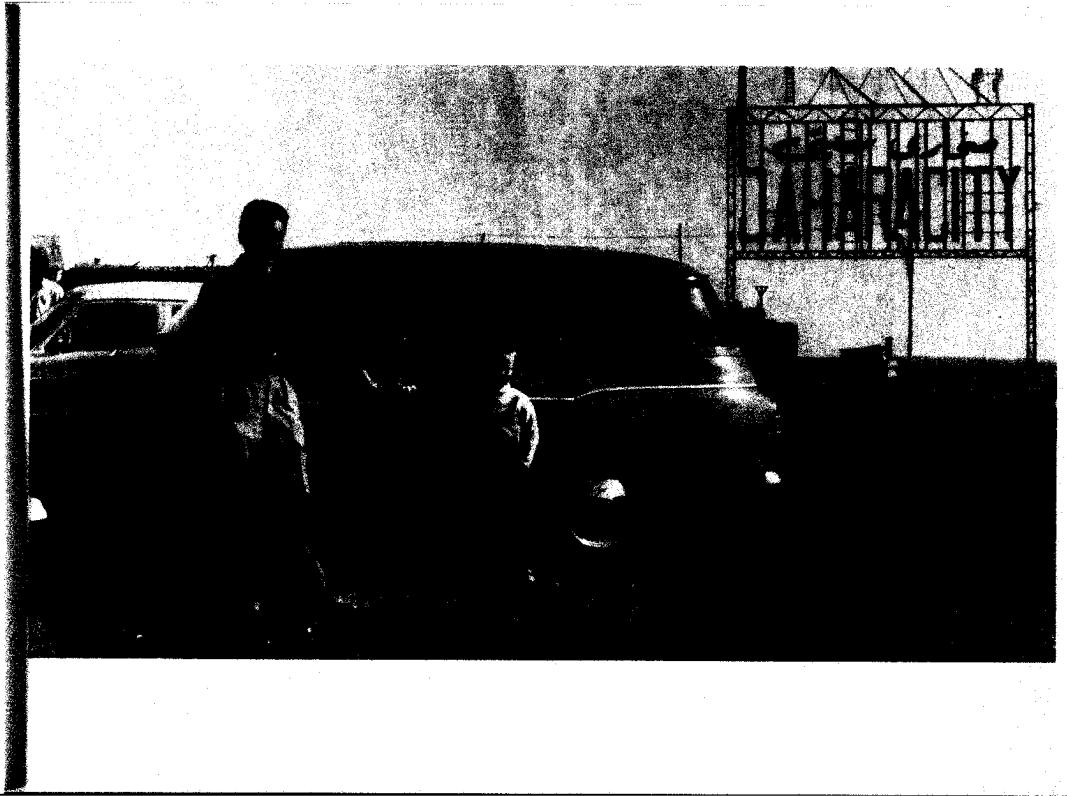
Ladislav Žigo, Bajč, Slovensko, 1972
Pánové, tohle byl káysi skvělý vůz!

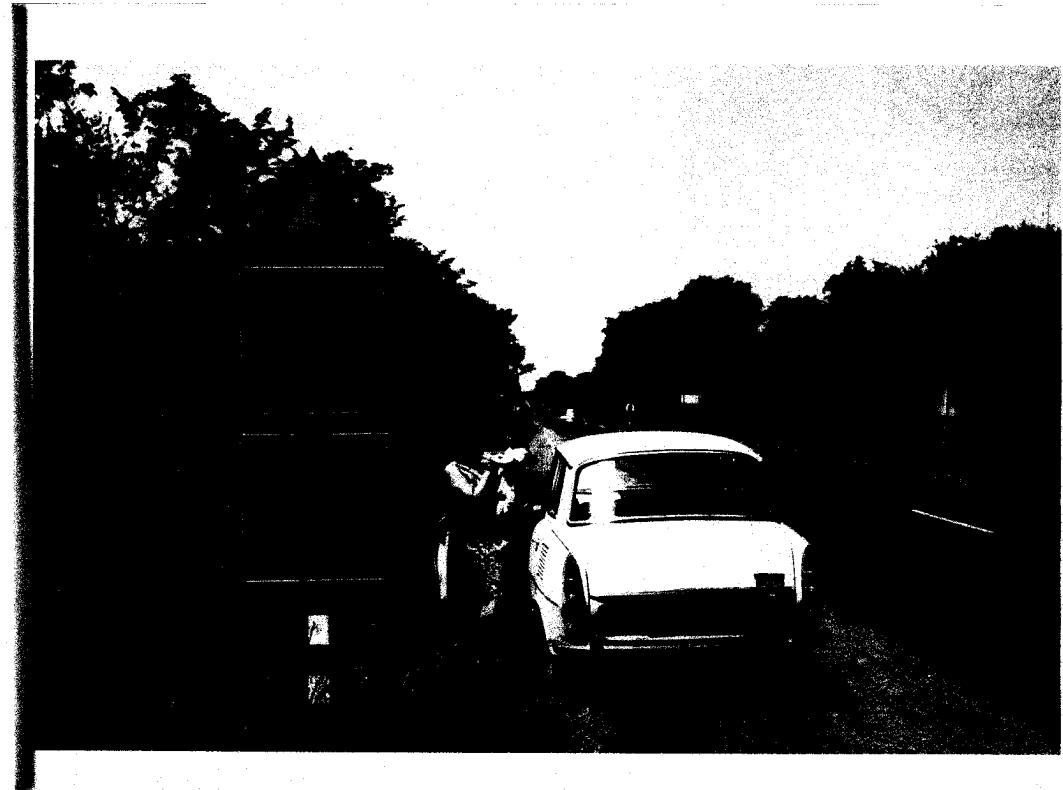
Radim Heča, Záhorovice, 1978
Že zrovna na blatníku je oprýskaný lak, přece nehraje roli.

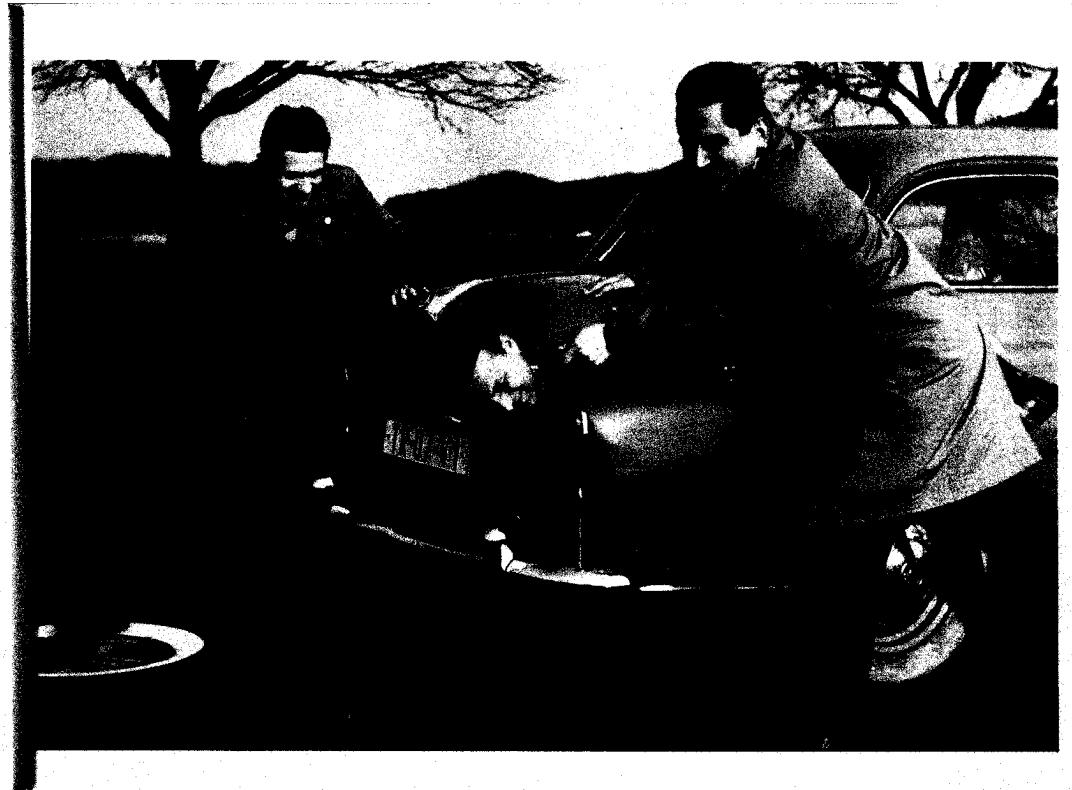
Petr Nováček, Dolní Kounice, 1965
Se škodovkou za exotikou Orientu.

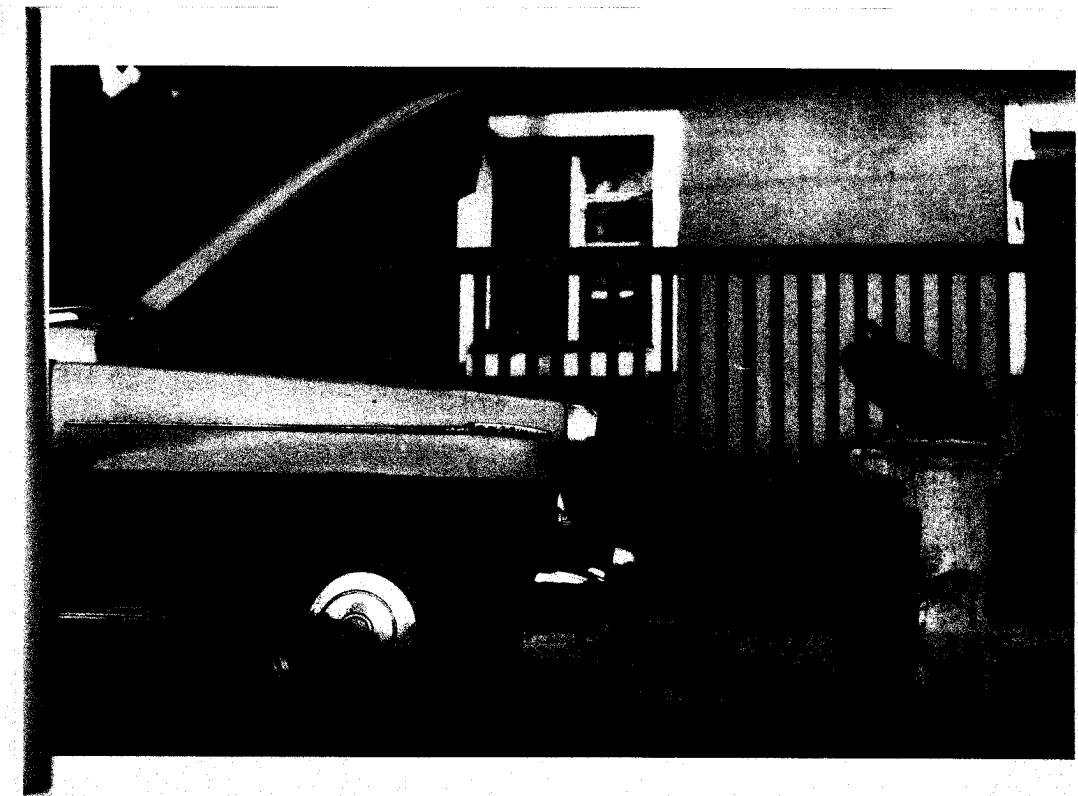
Hana Panušová, Mladá Boleslav, 1970
Pro koho by asi setkání bylo větším překvapením?

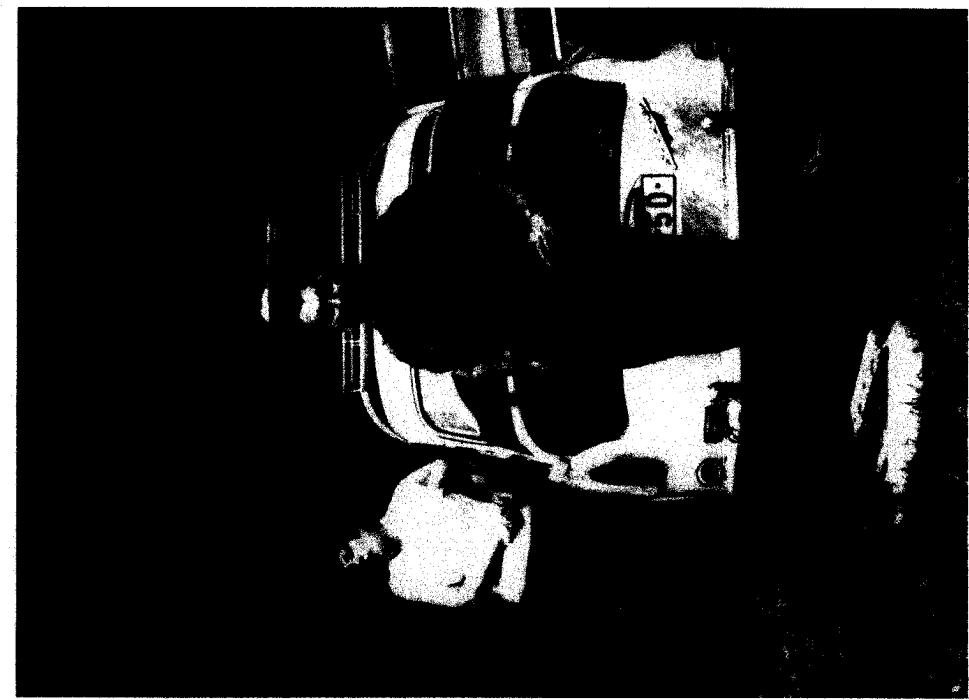
Petr Nováček, Dolní Kounice, 1959
Nojo, ale kam teď s tou rezervou?!

Josef Kudás, Kosmonosy, 1976
Cos lo řekla? Kdo ze je stará popelnice?

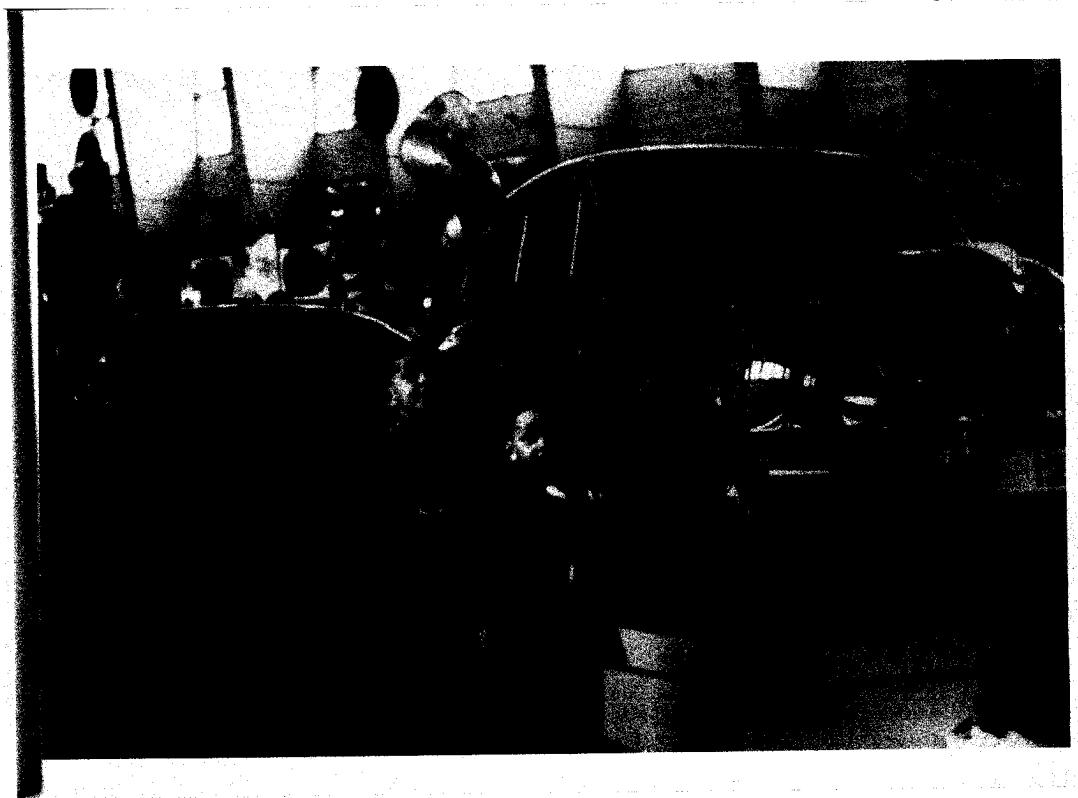
Ján Manca, Sereď, Slovensko, 1993
Tolik hub, co určitě nasbíráme, žádné jiné auto neuvezze.

K. Falta, Meziměstí, 1956
Ne, ne... řídit budu já!!!

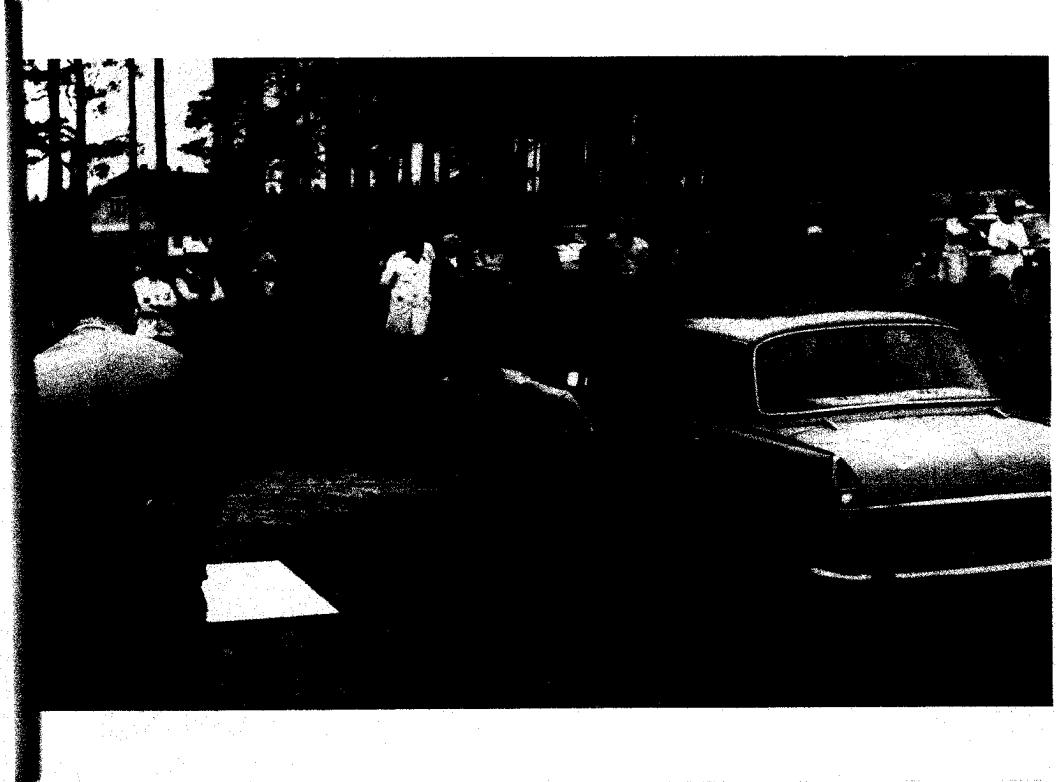
Václav Vlček, České Budějovice, 1954
Balonky nejsou špatné, ale ta škodovka by byla lepší...

Radomír Blecha, Ostrava, 1963
Sem se koukej, nečum pořád na to auto.

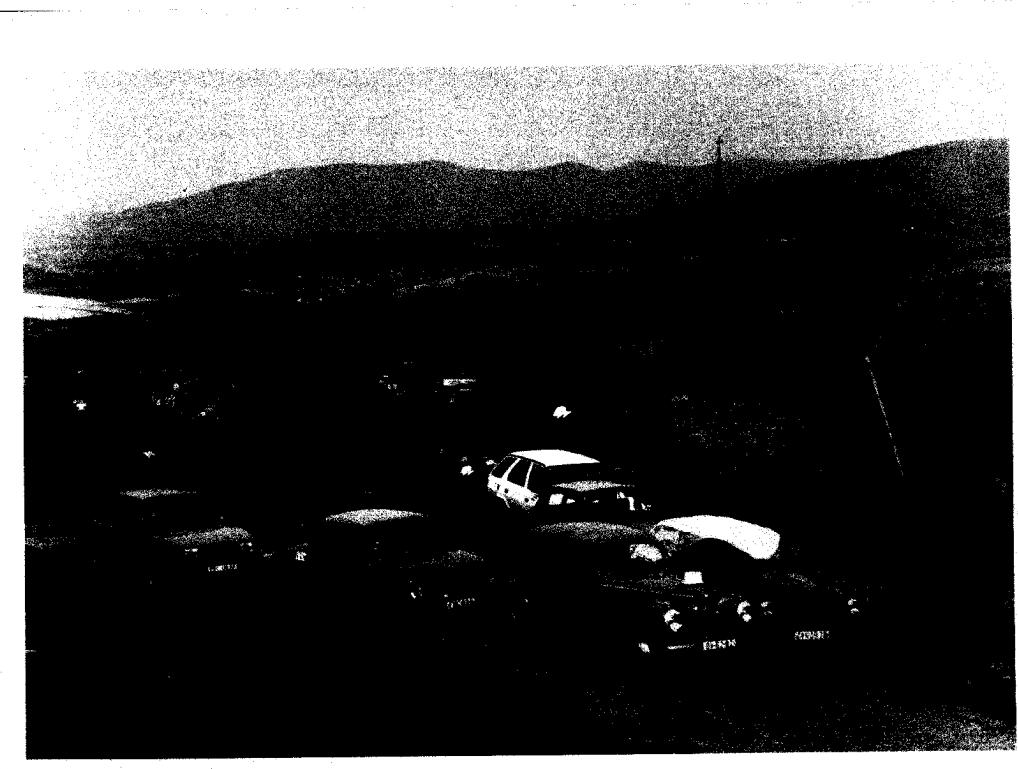
Eva Kohoutová, Plzeň, 1986
Se škodovkou lze taky vyhrát.

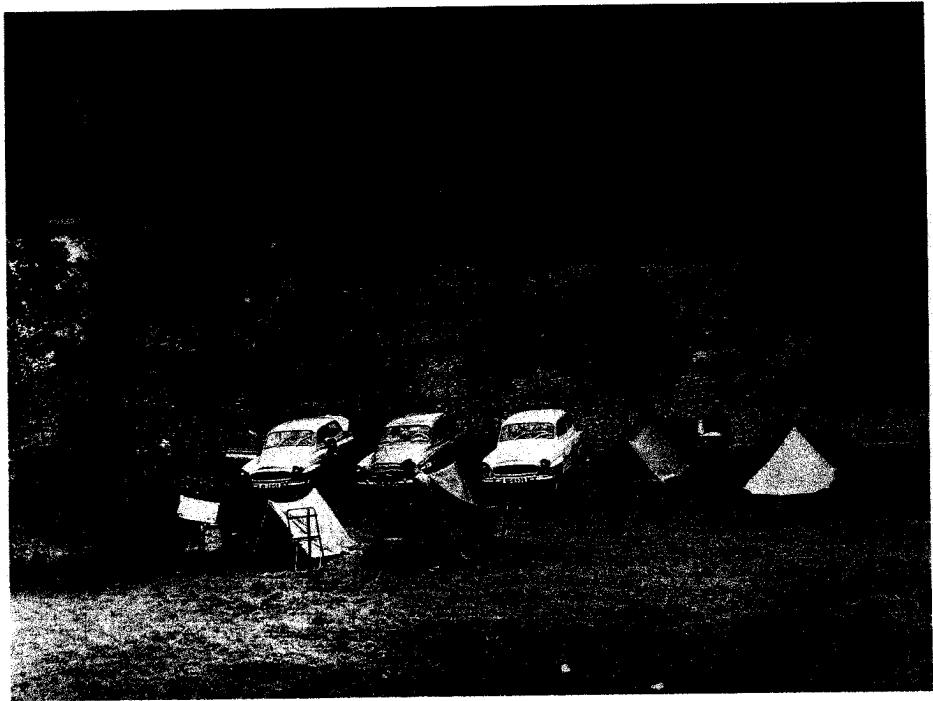
M. Šíška, Sušice, 1969
Naleštěné auto si žádá patřičně atraktivní doplňky.

Radek Hill, Ostrava, 1995
Na svatbě se sejde několik generací...

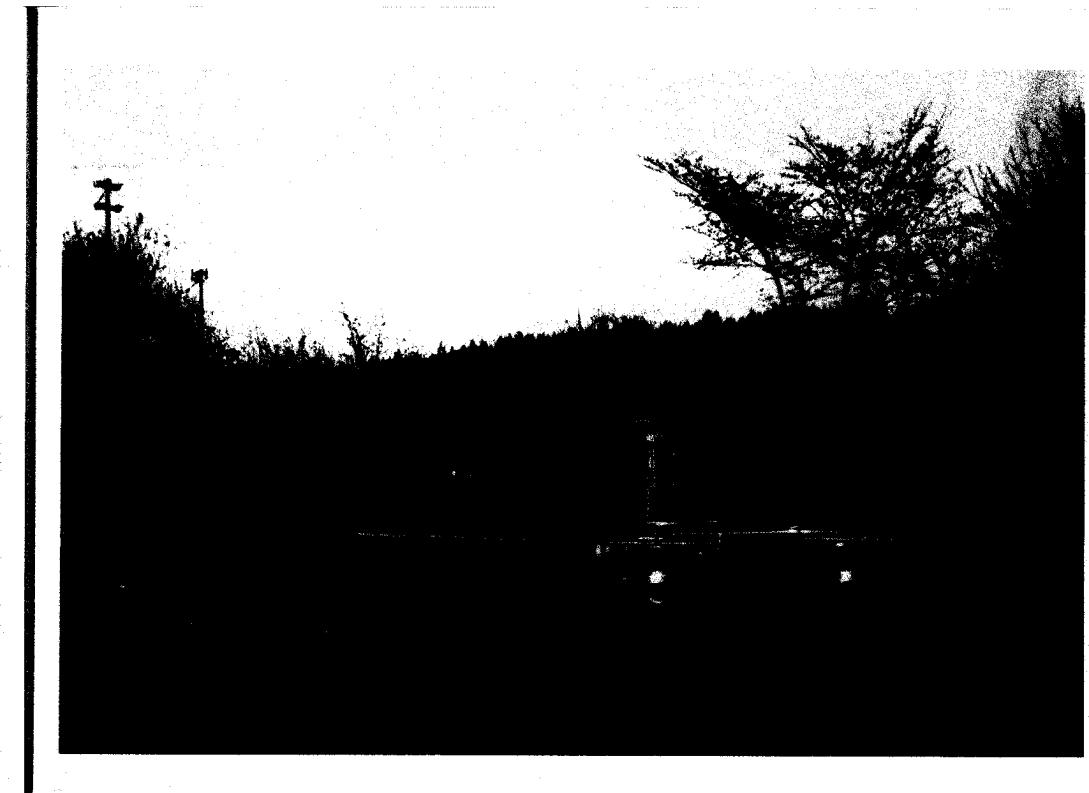
František Vebr, Hořovice, 1962
Bez Škodovky kempování přísně zakázáno!

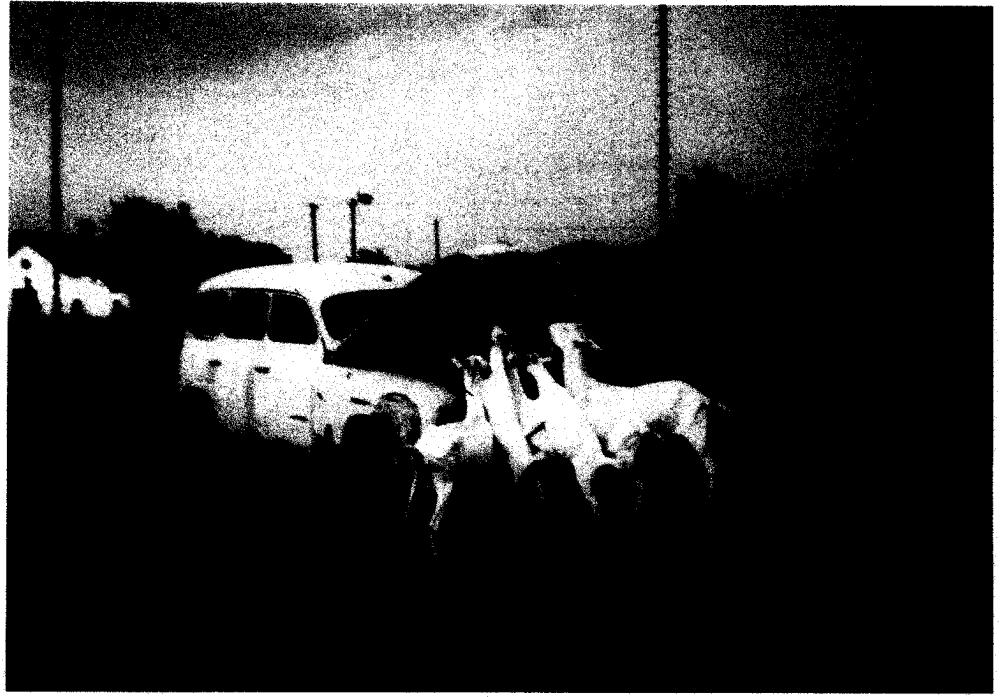
Marta Válfelová, Praha 1985
Sud a škodovka — moje představa ideální dovolené

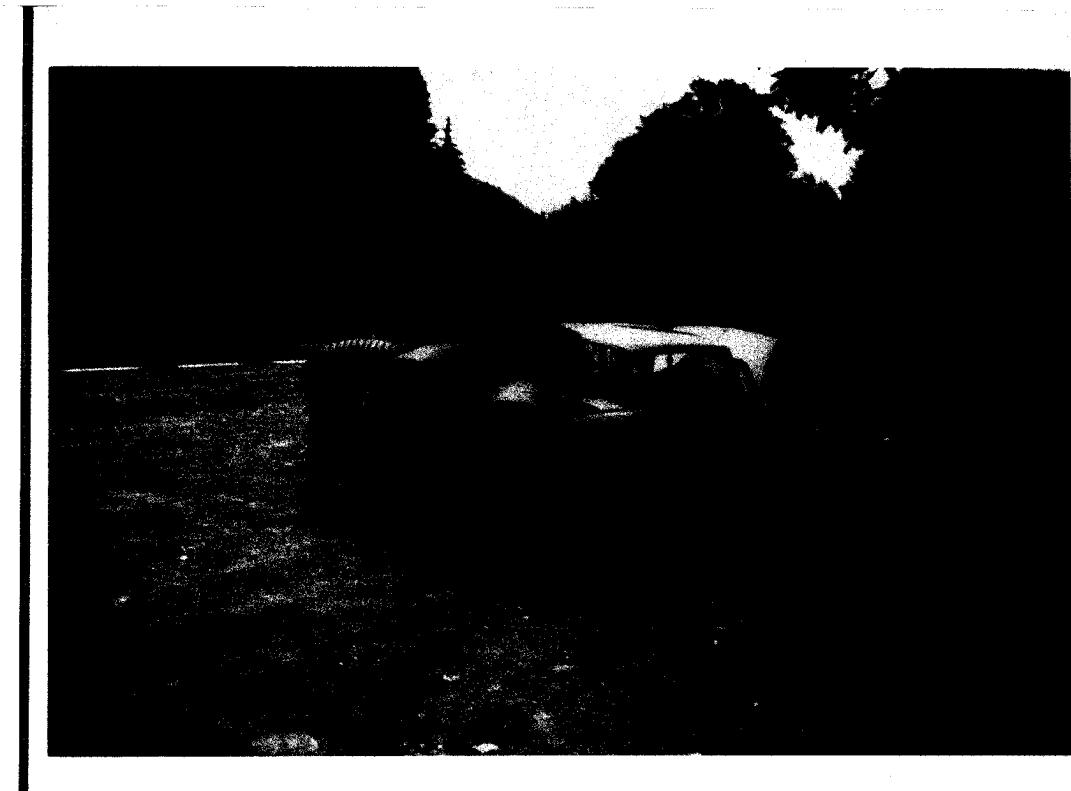
Jiří Vlasák, Praha, 1971
Nejsem si jist, že tady je nevhodnější parkování pro můj vůz!

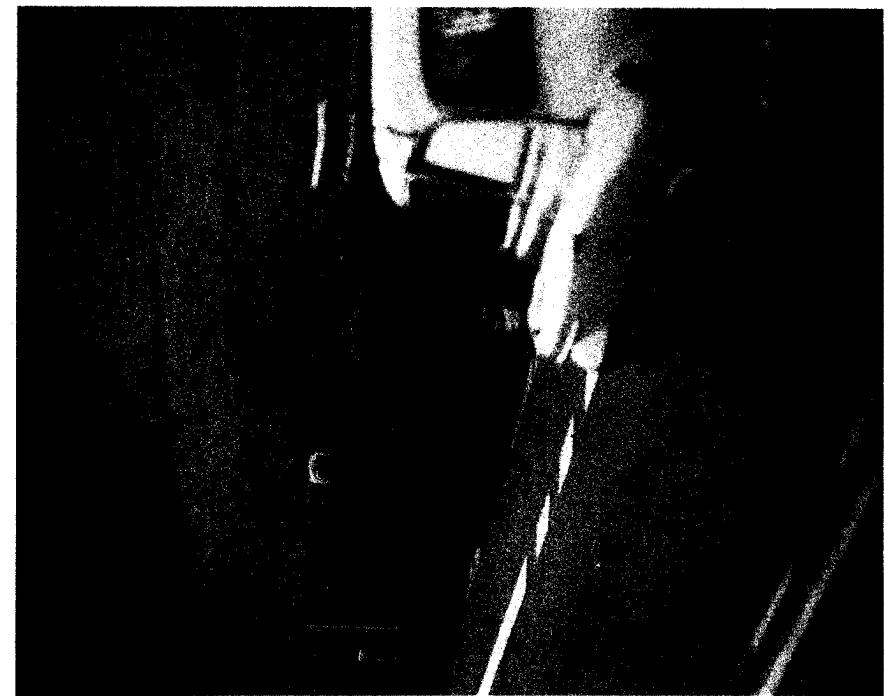
Jozef Kajda, Kuchyňa, Slovensko, 1995
Romantika venkova a škodovka se vůbec nevylučuje.

Josef Náhlík, Volyně, 1977
Víc hlav, víc rozumu.

Josef Tomáš, Vrchlabí, 1988
Jestli, škodovko, nezastavíš, tak tě přetáhnul

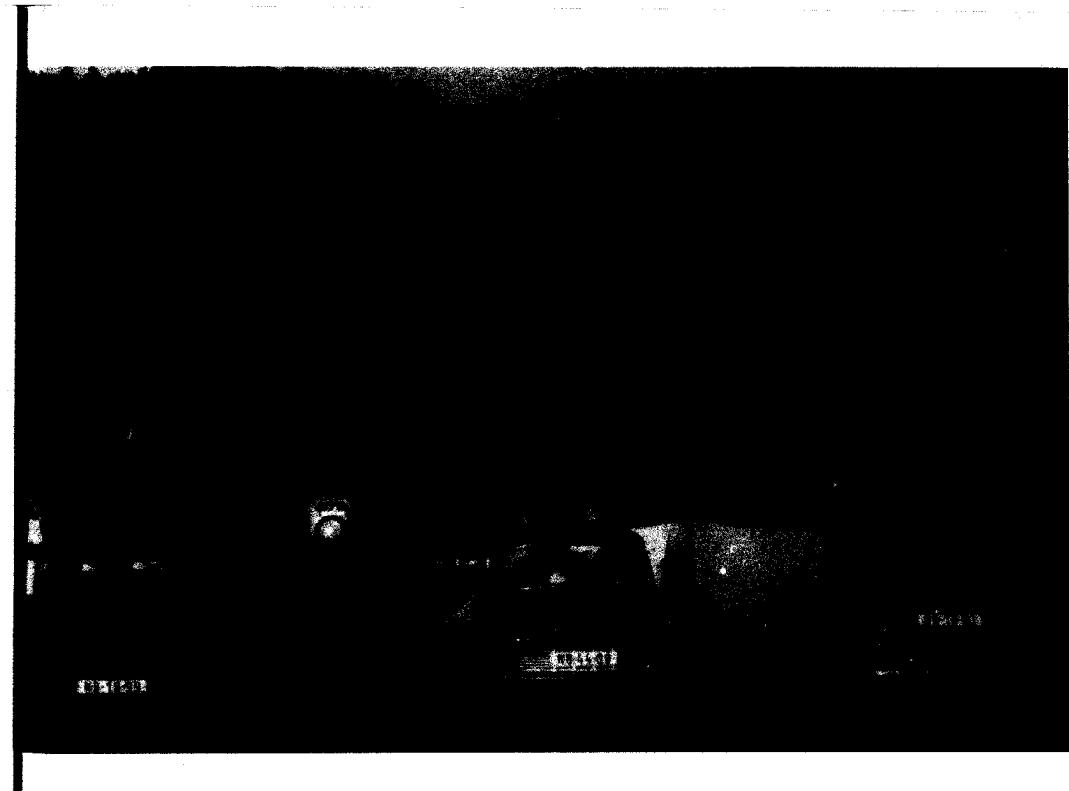
Jana Párová, Mladá Boleslav, 1985
Škodovka to uveze, ale jak to z toho auta zase vydám?

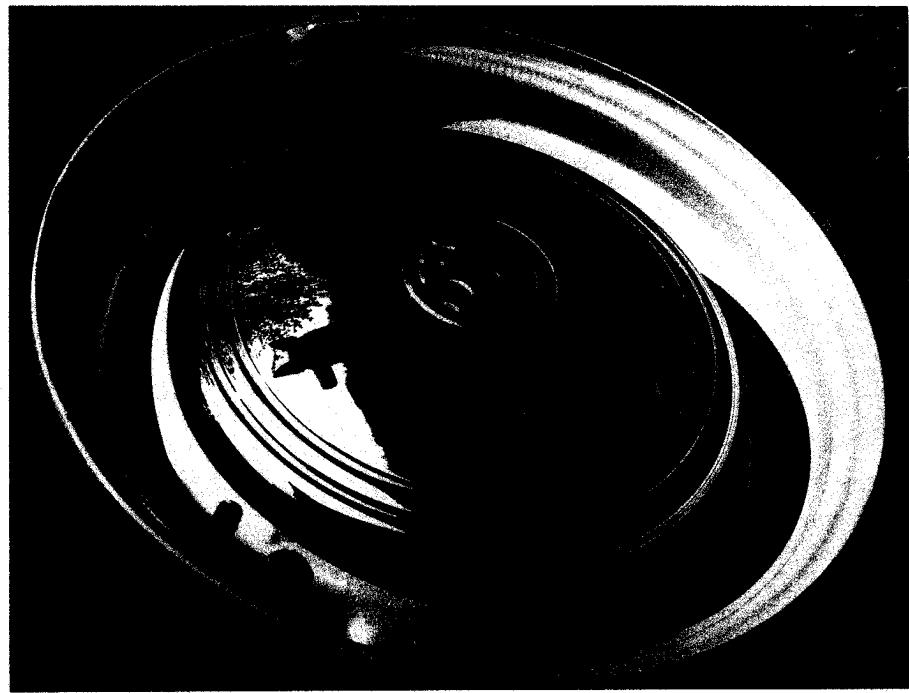
Eva Nejedlá, Kladno, 1979
Podle škodovky se pozná správný chlap.

J. Přibyl, Poděbrady, 1966
Dovolená bez škodovky, to by nebylo ono.

Josef Tomáš, Vrchlabí, 1971
Myslite, že to auto doběhnu, až se rozjede?

Ladislav Bába, Louny, 1990
Konečně v Evropě — a oba dva

